

d. Taksterne.

Under Forhandlingerne har Selskabet gjort gældende, at de nuværende Regler om Taksternes Fastsættelse nødvendig maatte ændres; de 5-aarige Revisioner maatte helst falde bort, og i hvert Fald ønskede man Bestemmelsen om, at nye Takster fastsættes af Ministeren, forandret saaledes, at der skabtes større Garanti for en sagkyndig og upartisk Afgørelse af, hvilke Takster der til enhver Tid krævedes for at give passende Udbytte og Afskrivninger. Da Kommissionen, som nærmere begrundet i Afsnit II., ogsaa fra et samfundsmæssigt Synspunkt maatte anse det for rigtigt, at de 5-aarige Takstrevisorer bortfaldt, enedes man let herom og om at lade de første, gennem Overenskomst fastslaaede, Takster bestaa, indtil Opsigelse fra en af Siderne fandt Sted. Derimod kunde Kommissionen ikke indgaa paa at unddrage Administrationen den endelige Fastsættelse af nye Takster, men en til begge Sider betryggende Ordning er formentlig opnaaet ved de i Udkastets § 5 indeholdte Bestemmelser om

- 1) at Taksterne „vedbliver at gælde, saa længe de i det væsentlige giver reglements-mæssige Afskrivninger og et efter Tidsforholdene passende Udbytte“,
- 2) at Berettigelsen af en stedfunden Opsigelse paa Grundlag af den under 1. gengivne Regel afgøres af et Nævn, der i det væsentlige udmeldes af Domstolene, og i hvilket særlig Sagkundskab skal være repræsenteret, samt
- 3) at der, naar en Opsigelse er godkendt og nye Takster derfor skal fastsættes, søges opnaaet Forlig om disse ved Forhandling mellem delegerede fra begge Sider, Telefonabonnenternes Udvalg, hvis et saadant eksisterer, og Nævnet, men at de nye Takstbestemmelser, hvis saadant Forlig ikke opnaas, fastsættes af Ministeren.

Til 1. Selskabets Udbytte skal være „et efter Tidsforholdene passende“, hvorved man navnlig har ønsket slaaet fast, at det maa rette sig efter, hvad der efter Penge-markedets Tilstand og øvrige i Betragtning kommende Forhold kan anses for passende, navnlig er den i § 14 f. fastsatte Maksimumsgrænse for den Udbytteprocent, der kan gives uden særlig ministeriel Tilladelse, ikke her afgørende, jfr. i øvrigt nærmere nedenfor (S. 22—23) om Betydningen af denne Maksimumsgrænse. Det samme er yderligere fremhævet ved Ordene „i det væsentlige“, der tillige giver Udtryk for, at enkelte Aars mindre Afvigelser i Overskuddets Størrelse opad eller nedad ikke bør foranledige Taksternes Opsigelse fra Statens eller Selskabets Side, idet fornævnte Koncessionsbestemmelse i Forbindelse med Bestemmelserne i Regnskabsreglementet, som det senere nærmere skal paavises, giver henholdsvis Staten paa det offentliges Vegne og Selskabet tilstrækkelig Garanti imod, at Følgen af et enkelt Aars særlige Forhold bliver enten et urimeligt stort eller et urimeligt lille Udbytte.

Til 2. Da Opsigelse vilkaarlig kan fremsættes fra begge de interesserede Sider, og da dens Berettigelse efter det under 1. anførte beror paa et Skøn, har man ikke næret nogen Betænkelse ved at imødekomme Selskabets Ønske om, at Spørgsmaalet om Berettigelsen i hvert enkelt Tilfælde afgøres af en Myndighed (Nævn), mod hvis fulde Upartiskhed der overhovedet ikke kan rejses nogen Tvivl, og for at undgaa urimelige gentagne Forsøg paa at faa en Opsigelse godkendt og derigennem en Takstrevison fremtvunget er det yderligere bestemt, at hvis Nævnets Kendelse gaar ud paa, at Opsigelsen ikke har været berettiget, kan ny Opsigelse fra samme Side tidligst finde Sted 2 Aar fra den ugyldige Opsigelses Dato.